

gør en Forskel. Men da Lovforslagets første Paragraf bestemmer, at Hjælpen tilstaas „de i Henhold til en Lønningslov af Staten lønnede Tjenestemænd og med disse ligestillede og til Pension berettigede Arbejdere i Statens Tjeneste“, tvivler jeg ikke om, at ogsaa Landpostbudene falder ind derunder — jeg ser, Ministeren nikker, min Formodning er altsaa rigtig. Landpostbudenes Lønning er efter Lønningsloven af 27. Maj 1908 følgende: Landpostbude i Byer med over 2,000 Indbyggere har en Begyndelsesløn af 912 Kr., i Byer med et Indbyggerantal mellem 1,000 og 2,000: 864 Kr. og i den øvrige Del af Landet 800 Kr., alt for fuld Tjeneste, hvortil henregnes Budgange paa 30 km og derover; mere kan der altsaa ikke faas. De Lønninger, der ligger derunder, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg tager først et Landpostbud paa Landet med en Begyndelsesløn af 800 Kr. Hvis han er gift og har 4 Børn, skal han ifølge Lovforslaget have 75 Kr. som gift og 25 Kr. for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar, men da Hjælpen ikke kan overstige 10 pCt., kan han ikke faa mere end 80 Kr. De 75 Kr. er til ham personlig som gift, og der bliver saa 5 Kr. til de 4 Børn, det er, siger og skriver, 1 Kr. 25 Øre til hvert Barn. Jeg kan ikke se, at det er at komme særlig Børnene til Hjælp. Derimod faar en Funktionær, som er saa heldig at have en højere Løn, f. Eks. 2,425 Kr., naar han ingen Børn har, 75 Kr. og ikke mere, men hvis han har 4 Børn, faar han foruden de 75 Kr. personlig 25 Kr. for hvert Barn, i alt 175 Kr. Den Mand, som har 2,425 Kr.s Indtægt og 4 Børn, faar altsaa 25 Kr. for hvert Barn, medens den Mand, som har 800 Kr. og ligeledes 4 Børn, kun faar 1 Kr. 25 Øre pr. Barn. Jeg tvivler ikke om den højtærede Finansministers gode Villie til at komme til Hjælp, men jeg tror ikke, at hans Evne har strakt til saa langt, som han har tænkt sig at hjælpe.

Naar Mærkepælene er satte ind i Lovforslaget, gaar jeg ud fra, at det er for at sætte en Grænse for, hvad Statskassen kan komme til at yde. Vi mindes, at den højtærede Finansminister i sin Omtale af Lønningslovene i Gaar gjorde opmærksom paa, at Lønningslovbudgettet udgjorde en meget stor Part af den samlede Statsudgift, og jeg er enig med den højtærede Minister i, at det kan være nødvendigt at sætte Grænsepæle, men, som jeg sagde før: at sætte Grænsepæle paa et urigtigt Sted er meget uheldigt, og her mener jeg, at Grænse-

pælen er sat paa den uheldigste Plads, den kan tænkes. Det gælder jo om at komme de Folk til Hjælp, som har den lille Løn og Børn, men saa vidt jeg kan se — maaske opfatter jeg Lovforslaget forkert, men saa haaber jeg at blive rettet — gaar Lovforslaget til den modsatte Yderlighed. Paa samme Maade som i de Eksempler, jeg fremdrog, gaar det et Landpostbud, som bor i en Købstad og har en Løn af 900 Kr. og har 4 Børn, om end han er saa heldig, at han kan faa 15 Kr. til de 4 Børn, men det er jo ikke at komme til Hjælp der, hvor der er særlig Trang dertil.

Jeg skal forlade Landpostbudene og gaa over til Tjenestemændene af de saakaldte 4 Etater i Lønningsloven af 27. Maj 1908. Der er den laveste Løn i første Lønklasse 1,050 Kr., og en Tjenestemand i første Lønningsklasse paa laveste Løn, som er gift og har 4 Børn, skulde ifølge Lovforslaget have 75 Kr. og 25 Kr. for hvert Barn. Men nu kommer Bestemmelsen om de 10 pCt., og saa siger man altsaa: 10 pCt. af 1,050 Kr. er 105 Kr., og mere end 105 Kr. kan du umuligt faa. Har du derimod mere end de 4 Børn — og det samme kan siges om Landpostbudene —, faar du 25 Kr. for hvert Barn, du har derover, indtil du naar op til 175 Kr. Jeg er ikke klar over, om jeg forstaar Lovforslaget rigtigt her. Naar han har 4 Børn, kan han, som jeg nævnede, kun faa 30 Kr. til disse 4 Børn — foruden de 75 Kr. til sig selv —, men naar han har 5 Børn, kan han faa 25 Kr. til det femte Barn. Dette lønnes med 25 Kr., medens de første 4 kun faar 30 Kr. tilsammen. Og som fremhævet faar et gift Landpostbud med 800 Kr. i Løn og 4 Børn kun 1 Kr. 25 Øre til hvert Barn.

De Anker, jeg her har fremført, vil jeg henstille til Overvejelse i det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat, for at der derom kan ske en Forhandling i Udvalget og med den højtærede Minister. Jeg tror for øvrigt, at den højtærede Minister vil stille sig meget velvillig til en Forhandling, naar han først bliver opmærksom paa den Skavank, jeg her har antydet. I de Eksempler, Ministeren valgte i Gaar, tog han, saa vidt jeg har lagt Mærke til, bestandig en Enkemand, og denne kunde ikke faa mere end 50 Kr. til sig selv, men han vil altsaa, naar han har 4 Børn, faa 25 Kr. mere til sine Børn end den gifte Tjenestemand med 4 Børn. Tager vi Lovforslaget, som det vil virke ude i det praktiske Liv, vil det bringe mest Hjælp til dem, der har 2,000 Kr. eller noget derover i Løn, men det burde efter min Mening mest hjælpe